

EU verleent lidstaten het recht om resistente rassen te gebruiken in appellatiewijnen

Bron: J.Mazzeo /Decanter

Na een recente wijziging van de EU-regels mogen lidstaten nu resistente rassen gebruiken bij de productie van wijnen met beschermde oorsprongsbenamingen (BOB).

Het besluit, dat vorige week in het Publicatieblad van de Europese Unie is gepubliceerd, maakt deel uit van een bredere herziening van eerdere regelgeving die gemeenschappelijke kwaliteitsregelingen, marktordening, definities, beschrijvingen, presentaties en etikettering van Europese landbouwproducten en levensmiddelen vaststelde.

Vóór de aankondiging mochten alleen wijnstokken van de soort *vitis vinifera* worden gebruikt voor binnen de EU geproduceerde BOB-wijnen, terwijl wijnstokken die enig genetisch spoor van niet-vinifera-soorten vertoonden, zoals schimmelresistente PIWI-variëteiten (Pilzwiderstandsfähig), werden uitgesloten.

Volgens de geactualiseerde regelgeving kunnen de lidstaten nu echter wijnstokrassen gebruiken die tot *vitis vinifera* behoren, evenals hybriden die zowel *vitis vinifera* als niet-vinifera genetisch materiaal bevatten van wijnstoksoorten van Amerikaanse en Aziatische oorsprong.

Het besluit van de EU kwam als reactie op de uitdagingen van klimaatverandering en om de Europese wijnbouwsector te helpen duurzamer te worden. Een aantal hybride variëteiten profiteren inderdaad van een hogere weerstand tegen veelvoorkomende ziekten zoals valse meeldauw en echte meeldauw, wat betekent dat de wijngaarden weinig tot geen behandelingen nodig hebben, of het nu gaat om chemische bestrijdingsmiddelen of biologisch goedgekeurd koperspuiten.

'Resistente rassen hebben een aantal voordelen en geen nadelen, afgezien van een kleine commerciële uitdaging die voortkomt uit een marktsegment dat altijd alleen bepaalde BOB-wijnen zal drinken', zegt Werner Morandell van wijngaard Lieselehof, die al tafelwijnen maakt van PIWI-druiven in de Italiaanse Alto Adige.

'Allereerst hebben de meeste PIWI's geen behandelingen in de wijngaard nodig, afgezien van een paar moeilijke jaargangen, wanneer ze er misschien een of twee nodig hebben. Van de ongeveer 70 PIWI-druiven die ik heb kunnen bestuderen, hebben er misschien 15 een of twee behandelingen nodig. Maar zelfs voor die, het hangt echt af van de regio. Op een plek waar het heel weinig regent, zoals Sicilië, waar een vinifera-rank niet meer dan vijf of zes behandelingen per jaar nodig heeft, heeft geen van die PIWI's sowieso behandelingen nodig.'

Volgens Morandell zijn verdere voordelen onder meer een verminderde bodemverdichting en een aanzienlijke tijdsbesparing voor de producent: 'Als je 15 of 20 keer per jaar met een zware tractor door de wijngaarden gaat, wordt de grond uiteindelijk erg verdicht. Het wordt als beton. Als je echter door mijn wijngaarden loopt, kun je zien dat de grond erg zacht is. Ten slotte kan al die tijd die wijnbouwers normaal gesproken besteden aan het piekeren over wanneer ze nu met een tractor gif moeten verspreiden, kunnen worden gebruikt om zich op nuttiger werk te concentreren.'

De nieuwe EU-regels zullen waarschijnlijk een revolutionaire impact hebben op de toekomst van de wijnbouw in belangrijke wijnlanden zoals Italië en Frankrijk, maar wijndrinkers zullen de veranderingen niet snel merken. De goedkeuring van de lidstaten - evenals groen licht van de relevante regionale autoriteiten - is nodig voordat hybride rassen in een bepaalde BOB-regelgeving kunnen worden geïntegreerd.

Vincent Pugibet, voorzitter van de PIWI France-vereniging van producenten en eigenaar van Domaine La Colombette in de Languedoc, is van mening dat, hoewel de goedkeuring van de EU een stap in de goede richting is, het gebrek aan samenwerking tussen de talrijke wijnbouwinstellingen in Europa nog steeds een groot obstakel vormt dat de opmars van resistente rassen tegenhouden.

‘De mogelijkheid om ze in appellations te gebruiken hoort er gewoon bij. Je hebt ook het probleem van de concurrentie tussen verschillende instellingen in Europa. Het is het grootste obstakel voor resistente druiven om in de toekomst te groeien’, zei hij.

Pugibet legt uit dat INRA, dat zelf zijn eigen hybride soorten kweekt, duidelijk concurreert met andere buitenlandse instellingen. ‘De INRA zal ons nooit toestaan om Italiaanse hybriden te gebruiken, omdat ze zelf hun eigen hybriden kweken, snap je? Het is alsof Renault verantwoordelijk was voor het autoriseren van FIAT om auto's in Frankrijk te verkopen.’